18

B. C. D.

THESES MEDICÆ MISCELLANEÆ

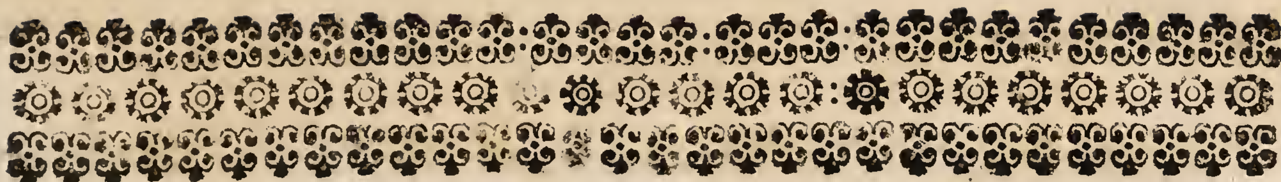
QUAS

PRÆSIDE

DNO. JOH. BOECLERO,
PHIL. AC MED. D. CHYM. ET
BOTAN. P. P. O. CAP. THOM. CANON.
h. t.
RECTORE MAGNIFICO,
In Alma Argentinensium Universitate
SOLENNI ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIET
JOH. JACOB. SCHURER, Arg.
h. l. q. c.

Ad diem 30. August. MDCCXXVI.

ARGENTORATI,
Typis SIMONIS KÜRSNERI, Cancell. Typogr.

Thes. I.

Itam omnium animalium in sanguine consistere, non solum S. Scriptura, sed & Ratio atque Experientia comprobat.

Thes. II.

Cum vita nihil aliud sit, quam mutuus progressivus atque circularis fluidorum in solida, & solidorum in fluida influxus atque commercium ad corpus conservandum à Deo per motum tanquam principium ipsi inditum, fœtus in utero materno ab eo momento incipit vivere, quo semen masculinum ovulum matris imprægnat.

Thes. III.

Quamvis in semine masculino viva animalcula ex mente quorundam negari haud possint, illa tamen rudimenta corporis continere, retineri atque nutriri reliquis minus vivacibus suffocatis, tam religioni quam sanæ rationi contrarium esse videtur.

Thes. IV.

Vasa quidem Epigastrica non vero juxta *Boerhaaven Instit.* §.687. Hypogastrica sæpius cum mammariis communicare autopsia anatomica probat, interim tamen ab anastomosi illarum cum mammariis consensus uteri cum mammis omnino adæquaté derivari non potest.

Thes. V.

Cum omnia objecta per tactum sentiantur, propr
unus tantummodo datur sensus externus, interim tam
quia quinque diversa sunt organa, & totidem diver
fiunt perceptiones, quinque etiam sensus externi optin
statuuntur.

Thes. VI.

Dura Meninx non tantum motu gaudet diastolic
qui à dilatatione cerebri per sanguinem arteriosum
copia atque impetu advectum facta deducitur, sed & c
insignem validissimarum fibrarum numerum & exp
rimenta *Celeb. Baglivi* ipsi non sine ratione motus Syst
licus tribuitur.

Thes. VII.

Hippocrates quidem non obscurè de circulatione sa
guinis quibusdam in locis loquitur, illam tamen ip
exacté cognitam fuisse verosimile non videtur, & laus in
ventionis Guilielmo Harvæo merito manet.

Thes. VIII.

In homine erecto subtiliorem sanguinis portione
per arterias carotides internas ac vertebrales perpend
culariter ascendentes, multis ramis prius ad latera dimi
sis, devehi ad cerebrum probant leges hydraulicæ.

Thes. IX.

Contrarium huic accidere in corpore horizontalite
sito, vel multum inclinato, præsertim ubi chylus non
dum exacté cum sanguine permixtus est, facile intelli
gitur, veritas quoque proverbiorum inde patet:

Non bonus est homini somnus post prandium. Item
Post cœnam stabis, aut passus mille meabis.

Thes. X

Thes. X.

Quoniam magno nisu opus est, ut tertia circiter pars sanguinis in erectis ad caput propellatur, & eadem sanguinis quantitas in horizontaliter sitis difficulter regrediatur, insuper in aliis subjectis tam sanis quam ægris cordis impetus validior sit in aliis vero remissior, situs quoque diversi huic vel illi subjecto suadendi sunt.

Thes. XI.

Mirandum nullos, quantum constat, authores recensere & explicare egregium illud phænomenon, cur in statu naturali velocitas pulsuum parum differat in inclinatis atque erectis; ratio ejusdem videtur ě legibus hydraulicis haurienda, quia in erectis sanguis per arterias fluens propter situm vasorum hoc in loco acceleratur, n illo autem retardatur, & venosus hîc ascendit, illîc vero descendit.

Thes. XII.

Tam per rationem quam experientiam probatur ventriculum officio suo commodissimè fungi, si primis post pastum horis decubitus in lecto fiat incumbendo lateri inistro, & dein post. 2. l. 3. horarum spatium lateri extro.

Thes. XIII.

Usus Lienis non alius esse videtur, quam ut sanguienı per arteriam splenicam copiosè advectum per vasa apillaria ope fibrarum, nervis copiosissimis instructaum, immediate in venulas transprimat, eundemque onquassatum ac floridum sanguini è ramo mesenterio & hæmorrhoidali tardé fluenti crassiori ac lympha uto intimé misceat, fluiditatem reddat, subtilioremue bilis partem constituat.

Thes. XIV.

Thef. XIV.

Hinc fexcenti fere Lienis ab antiquis affičti ufus atqu functiones plurimam partem fponte cadunt, partim ce effectus tantummodo explicari debent. Ductu quoqu excretorio, quem omni induftria Anatomici hactenu fruftra quæfivere, opus non habet.

Thef. XV.

Omenti ufus præcipuus eft, ut materiam pinguem a oleofam è fanguine fecernat, inque ductibus adipof per motum lentiorem atque diuturnum eandem acrio rem reddat, ut promptius in bilem converti poffit.

Thef. XVI.

Saliva liquor Gaftricus ac pancreaticus & utraque bili nec acidæ nec alcalinæ funt naturæ fed faponaceæ, & non plane pro humoribus excrementitiis haberi debent cum partim infignem ufum in corpore adhuc habeant antequam eliminentur, partim fpirituofa illorum por tio per vafa chylifera reforbeatur, ac Mfeæ reddatur-

XVII.

Probati Authores teftantur Empyema quandoque op remediorum diureticorum per Urinam folutum fuiffe quamvis autem modus hujus excretionis incognitus fit attamen licet augurari, forte naturam per venam azy gon, non raro cum emulgente communicantem, via αὐτοκράτως inveniffe, alias infolitam.

Thef. XVIII.

Etmülleri opinio, quod flatus in colo circa lienis re gionem incarcerati ut plurimum pro obftructione huju vifceris habeantur, Experientiæ contrariatur, fi enin hoc effet, clyfteres emollientes ac carminativi præfen tioris exifterent efficaciæ.

Thef. XIX

Thes. XIX.

Venæsectio in Inflammationibus in & externis ab initio morbi, corpore præsertim plethorico existente, bona conscientia prætermitti non potest.

Thes. XX.

In nostris regionibus perfectæ crises rariores sunt, utplurimum morbi solum per λύσεις s. solutiones successivas solvuntur.

Thes. XXI.

Ridicula videtur explicatio operationis pulveris sympathetici in distans; quod substantia illa vitriolico-acida cum sanguine mixta à principio vitali valentissime coagulans sensibus internis subtilioribus percipiatur, qua de re sanguinem reliquum valida adstrictione in corpore retinere ac à molestissima ejusmodi coagulatione præmunire studeat.

Thes. XXII.

Uti Mens tranquilla optime statum corporis sanum custodit, vitæque conservationi patrocinatur; ita è contrario ira ob fortiorem partium solidarum tonum, insignem humorum agitationem, & imprimis effusionem bilis copiosiorem, gravia sæpissime mala causatur, phlegmaticis tamen quandoque salutaris reperitur.

Thes. XXIII.

Plumbum igne forti in minium calcinatum ponderis augmentum non à particulis igneis admixtis nanciscitur, sed ponderosius fit propter immutationem pororum, in plumbum enim mediante fusione redactum, tantum iterum de gravitate sua amittit, quantum prius calcinatione acquisivit.

Thef. XXIV.

Ex deftillatione partium è regno animali defumpt rum phlegma , *fpiritum* atque *fal volatile* Urinofu oleum fœtidum & paucum fal fixum è Capite mortu elixum , fpiritus etiam acidus fed in pauciffima quan tate producitur.

Thef. XXV.

Sal acidum omni pinguedini immixtum effe prob faponis præparatio aliaque.

Thef. XXVI.

Uti regnum minerale vix ullo gaudet fale volat Urinofo, quo animale in copia fcatet, ita fal acidum illo abundat.

Thef. XXVII.

Nitrum non eft Inflammabile.

Thef. XXVIII.

Veras metallorum , gemmarum , corallorum tinctu ras dari , quæ à fulphure horum mineralium vero co loratæ funt, non fine ratione dubitatur , cum facile i principia fua reduci poffint.

